

“मीठे बच्चे- तिमीले आफूलाई संगमयुगी ब्राह्मण सम्झियौ भने सत्ययुगी वृक्ष देख्नमा आउनेछ अनि अपार खुशीमा रहनेछौ ।

प्रश्न:- जो ज्ञानका सोखिन हुन्छन्, उनको निशानी के हुन्छ ?

उत्तर:- उनीहरू आपसमा ज्ञानको नै कुरा गर्छन् । कहिल्यै परचिन्तन गर्दैनन् । एकान्तमा गएर विचार सागर मन्थन गर्छन् ।

प्रश्न:- यस सृष्टि ड्रामाको कुनचाहिँ रहस्य तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ ?

उत्तर:- यस सृष्टिमा सिवाय एक शिवबाबा, अरू कुनै पनि चीज सधैं कायम हुँदैन । पुरानो दुनियाँका आत्माहरूलाई नयाँ दुनियाँमा लिएर जानको लागि कोही त चाहियो, यो ड्रामाको रहस्य पनि तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बच्चाहरूप्रति पुरुषोत्तम संगमयुगमा आउनुहुने बाबाले सम्झाइरहनुभएको छ । यो त बच्चाहरूले सम्झन्छन्- हामी ब्राह्मण हौं । आफूलाई ब्राह्मण सम्झन्छौ वा यो पनि बिर्सिन्छौ ? ब्राह्मणहरूले आफ्नो कुल बिर्सिदैनन् । तिमीलाई पनि यो अवश्य याद रहनुपर्छ- हामी ब्राह्मण हौं । यो एक कुरा याद रहे पनि बेडा पार हुन्छ । संगमयुगमा तिमीले जुन नयाँ-नयाँ कुरा सुन्छौ, त्यसको चिन्तन चल्नुपर्छ, जसलाई विचार सागर मन्थन भनिन्छ । तिमी हौ रूप-वसन्त । तिम्रो आत्मामा सारा ज्ञान भरिन्छ, त्यसैले रत्न निक्लिनुपर्छ । आफूलाई संगमयुगी ब्राह्मण सम्झनुपर्छ । कसैले त यो पनि सम्झदैनन् । यदि आफूलाई संगमयुगी सम्झियौ भने सत्ययुगका वृक्षहरू देख्नमा आउनेछन्, अनि अथाह खुशी पनि रहन्छ । बाबाले जे सम्झाउनुहुन्छ, त्यो भित्र दोहोरिनुपर्छ । हामी संगमयुगमा छौं, यो पनि तिमी सिवाय अरू कसैलाई थाहा छैन । संगमयुगको पढाइले समय पनि लिन्छ । यो एकै पढाइ हो नरबाट नारायण, नर्कवासीबाट स्वर्गवासी बन्ने । यो याद रहे पनि खुशी रहनेछ- हामी नै देवता स्वर्गवासी बनिरहेका छौं । संगमयुगवासी भएपछि नै स्वर्गवासी बन्नेछौ । पहिले नर्कवासी थियौ, त्यसैले बिल्कुलै गन्दा अवस्था थियो, फोहोरी काम गर्थ्यौ । अब त्यो मेटाउनु छ । मनुष्यबाट देवता स्वर्गवासी बन्नु छ । कसैको स्त्री मर्छिन्, तिमीले उनलाई सोध्यौ भने भन्नेछन्- मेरो युगल स्वर्गवासी भइन् । स्वर्ग के चीज हो, त्यो जान्दैनन् । यदि स्वर्गवासी भइन्, फेरि त खुशी हुनुपर्ने हो नि । अहिले तिमी बच्चाहरूले यी कुरालाई जान्दछौ । मनमा विचार चल्नुपर्छ- हामी अहिले संगमयुगमा छौं, पावन बनिरहेका छौं । स्वर्गको वर्सा बाबासँग लिइरहेका छौं । यो घरी-घरी स्मरण गर्नु छ, बिर्सिनु हुँदैन । तर मायाले भुलाएर एकदम कलियुगी बनाइदिन्छ । क्रियाकलाप यस्तो चल्छन्, मानौं एकदम कलियुगी । त्यो खुशीको पारा रहँदैन । अनुहार मुर्दा जस्तो हुन्छ । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- सबै काम चितामाथि जलेर मुर्दा भएका छन् । तिमीले जान्दछौ- हामी मनुष्यबाट देवता बन्छौं, त्यसैले त्यो खुशी हुनुपर्छ नि । त्यसैले गायन पनि छ- अतीन्द्रिय सुखको भासना गोप-गोपीहरूसँग सोध । तिमीले आफ्नो दिलसँग सोध- म त्यसै भासनामा रहन्छु ? तिमी ईश्वरीय मिशन हौ नि । ईश्वरीय मिशनले के काम गर्छ ? पहिले त शूद्रबाट ब्राह्मण, ब्राह्मणबाट देवता बनाउँछ । हामी ब्राह्मण हौं- यो भुल्नु हुँदैन । ती ब्राह्मणहरूले त तुरुन्तै भनिदिन्छन्- हामी ब्राह्मण हौं । ती त हुन् कोखका सन्तान । तिमी हौ मुख वंशावली । तिमी ब्राह्मणहरूलाई धेरै नशा हुनुपर्छ । गायन पनि गरिएको छ- ब्रह्मा भोजन... । तिमीले कसैलाई ब्रह्मा भोजन खुवाउँछौ भने कति खुशी हुन्छन् । हामी पवित्र ब्राह्मणहरूको हातले बनाएको भोजन खान्छन् । मनसा-वाचा-कर्मणा पवित्र हुनुपर्छ । कुनै अपवित्र कर्तव्य गर्नुहुँदैन । समय त लाग्छ । जन्मदै त कोही बन्दैन । हुन त गायन छ- सेकेण्डमा जीवनमुक्ति, बाबाको बच्चा बन्यो, वर्सा मिल्यो । एक पटक चिनेर भन्यो- उहाँ प्रजापिता ब्रह्मा हुनुहुन्छ । ब्रह्मा शिवका बच्चा हुन् । निश्चय गर्नासाथ वारिस बन्छन् । फेरि यदि कुनै अकर्तव्य गर्छन् भने सजाय धेरै खानुपर्ने हुन्छ । जसरी काशी कलवटको बारेमा सम्झाइएको छ । सजाय खाएर हिसाब-किताब चुक्ता हुन्छ । मुक्तिको लागि नै कुवामा कुद्थे । यहाँ त त्यो कुरा छैन । शिवबाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर । कति सहज छ । फेरि पनि मायाको चक्र आउँछ । यो तिम्रो युद्ध धेरै समय चल्छ । बाहुबलको युद्ध यति समय चल्दैन । तिमी त जबदेखि आयौ, युद्ध शुरू भयो । पुरानाहरूसँग कति युद्ध हुन्छ, नयाँ जो आउँछन्, उनीहरूसँग पनि हुन्छ । त्यस लडाईमा पनि मरिरहन्छन्, अरू शामिल भइरहन्छन् । यहाँ पनि मर्छन्, वृद्धि भइरहन्छन् । वृक्ष ठूलो त हुनु नै छ । बाबाले मीठा प्यारा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- यो याद रहनुपर्छ, उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, परम शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । कृष्णलाई त सतगुरु, बाबा, टिचर भनिदैन ।

तिमीलाई सबैको कल्याण गर्ने सोख हुनुपर्छ । महारथी बच्चाहरू सेवामा रहन्छन् । उनीहरूलाई त धेरै खुशी रहन्छ । जहाँबाट निमन्त्रणा मिल्छ, भाग्यछन् । प्रदर्शनी सेवा कमिटीमा पनि राम्रा-राम्रा बच्चाहरूलाई चुनिन्छ । उनीहरूलाई निर्देशन मिल्छ, सेवा गरिरहन्छन्, त्यसैले भनिन्छ— यो ईश्वरीय मिशनको राम्रो बच्चा हो । बाबा पनि खुशी हुनुहुन्छ, यसले त राम्रो सेवा गर्छ । आफ्नो दिलसँग सोध्नुपर्छ— मैले सेवा गर्छु ? भन्दछन्— परमपिता परमात्माको सेवामा । परमपिता परमात्माको सेवा के हो ? सबैलाई यही सन्देश देऊ— मनमनाभव । आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान त बुद्धिमा छ । तिम्रो नाम नै हो— स्वदर्शन चक्रधारी । त्यसैले यसैको चिन्तन चल्नुपर्छ । स्वदर्शन चक्र कहाँ रोकिन्छ र । तिमी चैतन्य लाइट हाउस हो । तिम्रो महिमा धेरै गाइन्छ । बेहदका बाबाको गायन पनि तिमीले जान्दछौ । उहाँ ज्ञानका सागर पतित-पावन हुनुहुन्छ, गीताका भगवान् हुनुहुन्छ । उहाँले नै ज्ञान र योगबलद्वारा यो कार्य गराउनुहुन्छ, यसमा योगबलको धेरै प्रभाव छ । भारतको प्राचीन योग प्रसिद्ध छ । त्यो तिमीले अहिले सिक्छौ । संन्यासी त हठयोगी हुन्, उनले पतितलाई पावन बनाउन सक्दैनन् । ज्ञान छ नै एक बाबाको पासमा । ज्ञानबाट तिमीले जन्म लिन्छौ । गीतालाई माईबाप भनिन्छ, माता-पिता हो नि । तिमी शिवबाबाका बच्चा हो, फेरि माता-पिता चाहिन्छ नि । मनुष्यले त गाउँछन् मात्र, तर केही पनि बुझ्दैनन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— यसको अर्थ कति गहन छ । परमपिता परमात्मा (गड फादर) भनिन्छ, फेरि माता-पिता किन भनिन्छ ? बाबाले सम्झाउनुभएको छ— हुन त सरस्वती छिन्, तर वास्तवमा सच्चा सच्चा माता ब्रह्मपुत्रा हुन् । सागर र ब्रह्मपुत्रा छन्, पहिले पहिले संगम यिनको हुन्छ । बाबा यिनमा प्रवेश गर्नुहुन्छ । यो कति महीन कुरा छ । धेरैको बुद्धिमा यो कुरा रहँदैन, जुन चिन्तन गरून् । उनको बिल्कुल कम बुद्धि छ, कम दर्जा पाउनेहरू छन् । उनको लागि बाबा फेरि पनि भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भ्र । यो त सहज छ नि । हामी आत्माहरूका पिता हुनुहुन्छ परमात्मा । उहाँले तिमी आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुन्छ । यो हो मुख्य कुरा । मन्द (डल) बुद्धि हुनेले महत्त्वपूर्ण कुरा बुझ्न सक्दैनन् । त्यसैले गीतामा पनि छ— मनमनाभव । सबैले लेख्छन्— बाबा, यादको यात्रा धेरै मुश्किल छ । घरी-घरी बिसिन्छ । कुनै न कुनै प्वाइन्टमा हाँछन् । यो बक्सिङ हो— माया र ईश्वरका बच्चाहरूको । यसको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन । बाबाले सम्झाउनुभएको छ— मायालाई जितेर कर्मातीत अवस्थामा पुग्नु छ । पहिले पहिले तिमी आएका हो कर्म सम्बन्धमा । त्यसमा आउँदा आउँदा फेरि आधाकल्पपछि तिमी कर्म बन्धनमा आयौ । पहिले पहिले तिमी पवित्र आत्मा थियौ । कर्मबन्धन न सुखको, न दुःखको थियो, फेरि सुखको सम्बन्धमा आयौ । यो पनि अहिले तिमीले जान्दछौ— हामी सम्बन्धमा थियौं, अहिले दुःखमा छौं फेरि अवश्य सुखमा हुनेछौं । नयाँ दुनियाँ जब थियो, हामी मालिक थियौं, पवित्र थियौं, अहिले पुरानो दुनियाँमा पतित भयौं । फेरि हामी नै देवता बन्नेछौं, त्यसैले यो याद गर्नु पर्छ नि । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने तिम्रो पाप मेटिन्छ, तिमी मेरो घरमा आउनेछौ । शान्तिधाम हुँदै सुखधाममा आउनेछौ । पहिले पहिले जानु छ घर, बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने तिमी पवित्र बन्नेछौ, म पतित-पावनले तिमीलाई पवित्र बनाइरहेको छु— घर आउनका लागि । यसरी यसरी आफैँसँग कुरा गर्नुपर्छ । वास्तवमा अब चक्र पूरा हुन्छ, हामीले यति जन्म लियौं । अब बाबा आउनुभएको छ, पतितबाट पावन बनाउन । योगबलबाट नै पावन बन्नेछौं । यो योगबल धेरै प्रसिद्ध छ, जुन बाबाले नै सिकाउन सक्नुहुन्छ । यसमा शरीरले केही पनि गर्नु आवश्यक छैन । सारा दिन यी कुराहरूको मन्थन चल्नुपर्छ । एकान्तमा कहीं पनि बस अथवा जाऊ, बुद्धिमा यही चलिरहोस् । एकान्त त धेरै छ, माथि छतमा त डराउने कुरा छैन । पहिले तिमीहरू बिहानै मुरली सुनेपछि पहाडीहरूमा जान्थ्यौ । जे सुनियो, त्यसको चिन्तन गर्नको लागि पहाडीहरूमा गएर बस्थ्यौ । जो ज्ञानको सोखिन हुन्छ, उसले त आपसमा ज्ञानको नै कुरा गर्छ । ज्ञान छैन भने फेरि परचिन्तन गर्दै रहनेछ । प्रदर्शनीमा तिमीले कतिलाई यो बाटो बताउँछौ । सम्भ्रन्छौ— हाम्रो धर्मले धेरैलाई सुख दिनेछ । अरू धर्मकालाई केवल यति सम्झाउनु छ— बाबालाई याद गर्नुहोस् । यो मुसलमान हो, म फलानो हुँ— यस्तो सम्भ्रनु छैन । आत्मालाई देख्नु छ, आत्मालाई सम्झाउनु छ । प्रदर्शनीमा सम्झाउँदा यो अभ्यास गर्नुपर्छ— मैले आत्मा भाइलाई सम्झाउँछु । अब हामीलाई बाबाबाट वर्सा मिलिरहेको छ । आफूलाई आत्मा सम्भ्रेर भाइहरूलाई ज्ञान दिन्छन्— अब जाऔं बाबाको पासमा, धेरै समय बिछोडियौं । त्यो हो शान्तिधाम, यहाँ त कति अशान्ति-दुःख आदि छ । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भ्रने अभ्यास गर, अनि नाम, रूप, देह सबै भुल्नेछौ । फलानो मुसलमान हो, यस्तो किन सम्भ्रन्छौ ? आत्मा सम्भ्रेर सम्भ्राऊ । सम्भ्रन सक्छौ— यो आत्मा राम्रो छ या नराम्रो छ । आत्माको लागि नै भनिन्छ— खराबदेखि दूर भाग्नुपर्छ । अहिले तिमी बेहदका बाबाका सन्तान हो । यहाँ पार्ट खेल्यौ, अब फेरि फर्केर जानु छ, पावन बन्नु छ ।

बाबालाई अवश्य याद गर्नुपर्छ । पावन बन्यौ भने पावन दुनियाँको मालिक बन्नेछौ । बोलेर प्रतिज्ञा गर्नुपर्ने हुन्छ । बाबा पनि भन्नुहुन्छ— प्रतिज्ञा गर । बाबाले युक्ति पनि बताउनुहुन्छ— तिमी आत्मा भाइ-भाइ हो फेरि शरीरमा आएपछि भाइ-बहिनी हो । भाइ-बहिनी कहिल्यै विकारमा जान सक्दैनन् । पवित्र बनेर बाबालाई याद गर्नाले तिमी विश्वको मालिक बन्नेछौ । सम्झाइन्छ— मायासँग हारेमा फेरि उठेर खडा होऊ । जति खडा हुन्छौ उति प्राप्ति हुन्छ । घाटा र जम्मा त हुन्छ नि । आधाकल्प जम्मा, फेरि रावण राज्यमा घाटा हुन्छ । हिसाब छ नि । जित अर्थात् जम्मा, हार अर्थात् घाटा । त्यसैले आफूलाई पूरा जाँच गर्नुपर्छ । बाबालाई याद गर्नु भने तिमी बच्चाहरूलाई खुशी हुनेछ । उनीहरूले त केवल गायन मात्र गर्छन्, केही पनि बुझ्दैनन् । नबुझिकनै सबैथोक गर्छन् । तिमी त पूजा आदि गर्दैनौ । बाँकी गायन त गरिन्छ नि । उहाँ एक बाबाको गायन छ अव्यभिचारी । बाबा आएर तिमी बच्चाहरूलाई स्वयं पढाउनुहुन्छ । तिमीले केही पनि सोध्न आवश्यक छैन । चक्र स्मृतिमा रहनुपर्छ । सम्झनुपर्छ— कसरी हामीले मायालाई जित्छौं, अनि फेरि हार खान्छौं । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— हार खाँयौ भने १०० गुणा दण्ड पर्नेछ । बाबा भन्नुहुन्छ— सतगुरुको निन्दा नगराऊ, नत्रभने ठेगाना मिल्नेछैन । यो सत्य नारायणको कथा हो, यसलाई कसैले जान्दैनन् । गीता अलग, सत्य नारायणको कथा अलग गरिदिएका छन् । नरबाट नारायण बन्नको लागि यो गीता हो । बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमीलाई नरबाट नारायण बन्ने कथा सुनाउँछु, यसलाई गीता पनि भन्दछन्, अमरनाथको कथा पनि भन्दछन् । तेस्रो नेत्र बाबाले नै दिनुहुन्छ । यो पनि जान्दछौ— हामी देवता बन्छौं, त्यसैले गुण पनि अवश्य हुनुपर्छ । यस सृष्टिमा कुनै पनि चीज सदा कायम हुँदैन । सदा कायम त एक शिवबाबा नै हुनुहुन्छ, बाँकी त सबैलाई तल आउनु नै छ । उहाँ बाबा पनि संगमयुगमा नै आउनुहुन्छ, सबैलाई फर्काएर लिएर जान । पुरानो दुनियाँका आत्माहरूलाई नयाँ दुनियाँमा लैजानको लागि कोही त चाहियो नि । ड्रामामा यो सबै रहस्य छ । बाबा आएर पवित्र बनाउनुहुन्छ, कुनै पनि देहधारीलाई भगवान् भन्न सकिँदैन । यस समय बाबाले सम्झाउनुहुन्छ, आत्माका पंख टुटेका छन्, त्यसैले उड्न सक्दैन । बाबा आएर ज्ञान र योगको पंख दिनुहुन्छ । योगबलले तिम्रो पाप भस्म हुन्छ, पुण्य आत्मा बन्नेछौ । सबैभन्दा पहिले त मेहनत पनि गर्नुपर्छ, यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर, चार्ट राख । जसको चार्ट राम्रो होला, उसले लेख्नेछ, अनि उसलाई खुशी पनि हुन्छ । अहिले सबैले मेहनत गर्छन्, चार्ट लेख्दैनन् भने योगको धार पनि लाग्दैन । चार्ट लेख्दा धेरै फाइदा हुन्छ । चार्टको साथ प्वाइन्ट पनि चाहिन्छ । चार्टमा त दुवै लेख्नेछौ— सेवा कति गरें र याद कति गरें ? पुरुषार्थ यस्तो गर्नु छ, जुन आखिरी समयमा कुनै चीज पनि याद नआओस् । आफूलाई आत्मा सम्झेर पुण्य आत्मा बन्नु छ— यो मेहनत गर्नु छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

१) एकान्तमा ज्ञानको मनन-चिन्तन गर्नु छ । यादको यात्रामा रहेर मायामाथि विजयी बनी कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नु छ ।

२) कसैलाई पनि ज्ञान सुनाउँदा बुद्धिमा रहोस्— मैले आत्मा भाइलाई ज्ञान दिइरहेको छु । नाम, रूप, देह सबै भुलियोस् । पावन बन्ने प्रतिज्ञा गरेर, पावन बनी पावन दुनियाँको मालिक बन्नु छ ।

वरदानः— सधैं बाबाको अविनाशी र निःस्वार्थ प्रेममा लवलीन रहने मायापुफ भव

जो बच्चाहरू सधैं बाबाको प्रेममा लवलीन रहन्छन्, उनलाई मायाले आकर्षित गर्न सक्दैन । जसरी वाटरपुफ कपडामा पानीको एक थोपा पनि टिक्दैन । यस्तै जो लगनमा लवलीन रहन्छन्, उनीहरू मायापुफ बन्न पुग्छन् । मायाको कुनै पनि आक्रमण हुन सक्दैन किनकि बाबाको प्रेम अविनाशी र निःस्वार्थ छ, यसका जो अनुभवी बनिसके, उनीहरू अल्पकालको प्यारमा फँस्न सक्दैनन् । एक बाबा दोस्रो न कोही, बीचमा तेस्रो कोही आउन सक्दैन ।

स्लोगनः— न्यारा र प्यारा भएर कर्म गर्ने आत्माले नै सेकेण्डमा फुलस्टप लगाउन सक्छ ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क :

१५) अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि सधैं याद रहोस्— “समस्याहरूलाई टाढा भगाउनु नै सम्पूर्णतालाई समीप ल्याउनु हो ।” यसको लागि कुनै पनि ईश्वरीय मर्यादामा बेपर्वाह बन्नु छैन, आसुरी मर्यादा वा मायासँग बेपर्वाह बन । समस्यासँग सामना गर्नु भने समस्या समाप्त भएर जानेछ ।